

Sygn. akt III AUa 386/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Łuka-Kliszcz (spr.)
Sędziowie:	SSA Ewa Drzymała SSA Jadwiga Radzikowska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Stankowicz

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2012 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **C. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawczyni C. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 stycznia 2012 r. sygn. akt VIII U 1700/11

o d d a l a a p e l a c j ę .

Sygn. akt III AUa 386/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie **C. K.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 16 sierpnia 2011 r. odmawiającej jej prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawczyni C. K. była ostatnio zatrudniona w Zakładzie (...) w O. (od dnia 26 stycznia 1987 r. do 30 kwietnia 2007 r.) jako pracznka, a następnie od dnia 2 maja 2007 r. była zarejestrowana jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku w okresie od dnia 10 maja 2007 r. do 30 listopada 2007 r.

Sąd Okręgowy powołując się na treść art. 32 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) wywiódł, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn (tj. co najmniej 15 lat) oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn). Tymczasem wnioskodawczyni C. K. nie legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy zauważył, że nawet jeśli do takiego stażu zaliczyć okres jej zatrudnienia w Zakładzie (...) w O. od dnia 26 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r., to i tak wnioskodawczyni – nawet z zaliczonym już przez organ rentowy okresem – nie będzie posiadać wymaganych ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 13 lat, 2 miesiące i 15 dni.

W konsekwencji stwierdził Sąd Okręgowy, że wnioskodawczyni nie spełnia jednego z warunków wymaganych do nabycia prawa do emerytury w trybie art. 32 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja organu rentowego jest trafna.

Apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wywiodła wnioskodawczyni C. K. domagając się jego zmiany poprzez przyznanie jej prawa do emerytury od dnia 12 sierpnia 2011 r., tj. od osiągnięcia przez nią wieku emerytalnego.

Nie precyzując zarzutów apelująca podniosła jedynie, że pracowała w szczególnych warunkach w okresach od dnia 1 grudnia 1974 r. do 31 maja 1976 r. jako aparatowa katalizatorów w Zakładach (...) w O. oraz od dnia 26 stycznia 1987 r. do 30 kwietnia 2007 r. w Zakładzie (...) w O. i przez cały czas zatrudnienia wykonywała pracę w warunkach uciążliwych dla zdrowia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd Apelacyjny w pełni podziela poczynione ustalenia faktyczne i dokonana przez Sąd Okręgowy ocenę dowodów. Trafnie Sąd pierwszej instancji podkreślił, że dla ubezpieczonego urodzonego po 31 grudnia 1948 r. będącego pracownikiem warunkiem nabycia prawa do wcześniejszej emerytury w trybie art. 32 w zw. z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8 poz. 43) jest nie tylko osiągnięcie wieku wynoszącego 55 lat (dla kobiety), nie przystąpienie do OFE (lub stosowny wniosek, za pośrednictwem Zakładu, o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE na dochody budżetu państwa), rozwiązanie stosunku pracy ale także posiadanie na dzień 1 stycznia 1999 r. stażu wynoszącego co najmniej 20 lat w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Podkreślenia przy tym wymaga, że warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych jest wykazanie odpowiedniego stażu ogólnego i szczególnego przed dniem 1 stycznia 1999 r., natomiast wiek emerytalny ubezpieczony może osiągnąć po tej dacie, niezależnie od tego czy w chwili dożycia 55/60 lat miał status pracownika, wykonywał inną pracę (np. prowadził działalność gospodarczą), czy też w ogóle nie był zatrudniony (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2007 r., II UZP 14/06 – OSNPUSiSP 2007/13-14/199, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2007 r., I UK 62/07 – OSNPUSiSP 2008/17-18/269).

Tymczasem z okoliczności niniejszej sprawy wynika, że apelująca poza uznanym już przez organ rentowy okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach (od dnia 1 grudnia 1974 r. do 31 maja 1976 r.) domaga się zaliczenia do tego stażu jedynie zatrudnienia wykonywanego w Zakładzie (...) w O. w okresie od dnia 26 stycznia 1987 r. do 30 kwietnia 2007 r. na stanowisku praczki. Okres ten mógłby zostać uwzględniony do stażu pracy w szczególnych warunkach tylko do dnia 31 grudnia 1998 r. Bowiem jak o tym wyżej była mowa, art. 184 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wymaga posiadania okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach wymaganego w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury (tj. co najmniej 15 lat) w dniu wejścia w życie ustawy, czyli z dniem 1 stycznia 1999 r. Zatem nawet ewentualnie uznanie jako pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia wnioskodawczyni w Zakładzie (...) w O. w okresie od dnia 26 stycznia 1987 r. daje jej staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący łącznie 13 lat, 2 miesiące i 15 dni. Prawidłowo więc stwierdził więc Sąd pierwszej instancji, iż wnioskodawczyni mimo osiągnięcia

z dniem 12 sierpnia 2011 r. wieku 55 lat, nie legitymuje się wymaganym ponad 15 letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach, bowiem sumaryczny okres pracy w szczególnych warunkach nie wynosi w istocie 15 lat. To zaś spowodowało odmowę przyznania jej prawa do wcześniejszej emerytury, albowiem jest to jeden z warunków nabycia prawa do tego świadczenia w myśl art. 184 w zw. z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Apelacja nie zawiera zarzutów, ani też nie wskazuje na dowody mogące stanowić podstawę wzruszenia zaskarżonego rozstrzygnięcia, dlatego też mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznając apelację za bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.